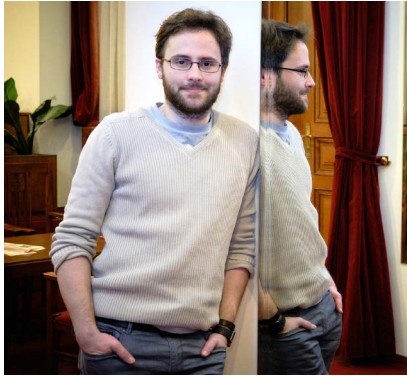

Moje dráha u divadla je dvoukolejná

Říká herec **MATĚJ VEJDĚLEK**, který si v první soutěžní inscenaci **Hra, která se zvrtila** kladenského divadla zahrál ochotníka v roli lehce zlomyslného zvukaře. Čím mu byla role blízká a jaký je podle něj Jaroslav Slánský jako režisér, se dozvíte v našem rozhovoru.

Na GRAND Festivalu smíchu vám diváci tleskali vestoje. Setkáváte se s takovým nadšením i u vás v Kladně?
Velmi často. Teď to možná zní jako vychloubání. Ale je to velmi vděčný text, vděčné téma a poctivě zpracování.

Pro nastudování své role někdy herci vyhledávají svou postavu mezi skutečnými lidmi. Našel jste si za stejným účelem nějakého zvukaře?

Já jsem sám zvukař. Ono to na mě na první pohled není vidět, což je dobře. A díky tomu jsem do toho tak přirozeně vplul.

Jste tedy spíše herec, nebo zvukař?

To se říct nedá. Moje dráha u divadla nebo u performativního umění je dvoukolejná. Jde to ruku v ruce. Začínal jsem jako herec a teď dělám oboje.

Jaká byla spolupráce s režisérem Jaroslavem Slánským?

Jarda Slánský, když už někomu svěří roli, tak má vysoké nároky, ale zároveň člověku dost důvěřuje a nechává mu svobodu, přestože zrovna komedie je tvar, kteréj je vlastně nesvobodnej. Komedie je totiž hodně svázaná temporytmem. Ale Jarda Slánský herce vlastně koriguje v rámci celku, ne že by mu vyloženě diktoval každý pohyb. JOL

Připravil R. Smetana, úprava K. Formánková, grafika na titulní straně MAXX CREATIVE s.r.o.

Realizaci projektu podporuje:

Ubytování zajišťuje:

Významní sponzoři:

Sponzor
Kuličkády smíchu:

Sponzoři cen festivalu:

Rozvojový fond
Pardubice a.s.

Sponzoři festivalu:

Hlavní mediální partner:

Mediální partneri:

Východočeské divadlo Pardubice

20. GRAND FESTIVAL SMÍCHU

IV. čtvrtek 23. ledna 2020 FESTIVALOVÉ NOVIN(KY)

Dnes soutěží... Divadlo F. X. Šaldy Liberec

Vážení diváci,

zdravím vás jménem Divadla F. X. Šaldy v Liberci. Když se u nás v divadle řekne GRAND Festival smíchu, rozzáří se nám obličej. Moc rádi sem totiž jezdíme a každá účast zde je pro nás velkým vyznamenáním. Před pár lety se nám dokonce podařilo hned dvakrát po sobě získat hlavní cenu, a toho si opravdu nesmírně ceníme. To, že pardubické divadlo dokázalo takový festival vymyslet, realizovat, sponzorsky a organizačně zajistit a udržet ho tak dlouho při životě, je nesmírně záslužný čin a já věřím, že to vše bude fungovat i v mnoha následujících letech. Mapuje totiž poctivě všechna profesionální činoherní divadla v republice a tím, že si udržuje svou autonomní dramaturgii, která není závislá na žádných komisích či dohodách kritiků, dává šanci prosadit se opravdu všem.

Letos jsme k vám přivezli komedii Paula Lucase **Naše sebrané trable**. Je to bláznivá hra o hledání smyslu existence. Je plná originálního a velmi specifického britského humoru, za kterým se skrývá výpověď o dnešním světě, výpověď, která není lichotivá a klade řadu otázek souvisejících s lidským údělem.

Přejeme vám krásné kulturní zážitky plné smíchu, nejen dnes večer, ale po celý festivalový týden.

Jiří Janků, dramaturg DFXŠ Liberec

GRAND Festival smíchu se koná pod záštitou ministra kultury ČR Lubomíra Zaorálka, hejtmána Pardubického kraje Martina Netolického, primátora města Pardubice Martina Charváta a prezidenta Herecké asociace Ondřeje Kepky. Za finanční podpory Ministerstva kultury, Pardubického kraje a statutárního města Pardubice.

Mám ráda ostřejší srandičky! přiznává MICHAELA FOITOVÁ

Dnes soutěží Divadlo F. X. Šaldy z Liberce s komedií **Naše sebrané trable** britského autora Paula Luca-se v režii Petra Palouše, proto jsme si k rozhovoru pozvali herečku **MICHAELU FOITOVOU**, která v této komedii hraje hlavní roli. Jaký má Michaela ráda humor? A co je jí na této komedii blízké? Na to najdete odpovědi v následujícím povídání...

Dnes přijíždíte soutěžit s komedií *Naše sebrané trable*. Co byste mohla divákům o této komedii prozradit?

Není to úplně klasická komedie, je to tak trošičku černý humor a ne každý se v tomto stylu komedie najde. Hra není známá a v Česku se doposud v žádném divadle nevedla. Nicméně milovníci černého humoru – máte se na co těšit!

Čím se tato komedie liší od jiných komedií, ve kterých jste již hrála?

Jak jsem se již zmínila. Nejde o klasickou komedii, ale o velmi sofistikovaný černý humor v anglickém stylu, něco jako Monty Python. Člověk nesmí šlapat na pilu, když ví, že se blíží replika, která by měla otrlejší diváky pobavit. Musí se na to opatrněji a jemněji.

Komedie je dostupná pro diváky od 12 let. Proč tomu tak je?

Jsou v ní momenty, kdy zatrne i dospělému člověku, natož dítěti ve 12 letech. Myslím, že i od dospělého diváka to chce trochu kuráže a odhodlanosti přistoupit na ne příliš jednoduchý text a logiku toho kousku. (*smích*) Morbidní momenty ve hře zkrátka dětičky vidět nemusejí.

Je to vaše první účast na GRAND Festivalu smíchu? Nebo jste už do Pardubic někdy zavítala?

Zajisté jsem k vám zavítala a mimo jiné šlo opět o komedii, nicméně velmi známou všem! A to Poprask na laguně. Vyhrali jsme!!!

Přijíždíte na festival, který je zaměřený na komedie. Myslíte si, že má význam se ještě dnes zaměřovat na tento žánr?

Stoprocentně! Smutku je všude habaděj.

Máte nějakou oblíbenou komedii, ve které byste si jednou chtěla zahrát?

Ted' mě nenapadá žádný konkrétní titul. Mám ráda současné hry. Nové. Jakékoliv komedie, které jsou chytré a nejsou na první dobrou. To bych ráda.

A jaký typ humoru je vám nejbližší? Je to právě černý humor, nebo máte raději něco střídmejšího?

Já mám ráda klidně ostřejší srandičky... (*smích*)

A kdybyste si mohla vybrat, zahrála byste si raději v komedii, nebo ve vážnějším dramatu?

Říká se, že je mnohem těžší obecenstvo rozesmát než rozplakat. Mám ráda vážná dramata i komedie. Tak jako je život samotnej. Někdy jste dole, někdy nahoře... Drama a komedie – to je divadlo, miluju oba žánry.

Máte nějaký oblíbený vtip, o který byste se s námi mohla podělit?

Nejsem znalec vtipů, když se mi nějaký líbí, vždycky si říkám, ten si musím zapamatovat. Ale nikdy to nevyjde. A znám jenom dva a oba jsou ... ehm ... nevhodné. KrP

LiStOVáNí na Malé scéně: Co by měl syn Lukáše Hejlíka vědět o světě

V pondělí 20. ledna v rámci úvodu 20. ročníku GRAND Festivalu smíchu přijel **LUKÁŠ HEJLÍK** s divácky známým projektem **LiStOVáNí**. Ačkoliv diváci původně očekávali čtení Fotbalových deníků, tak zklamání ze změny titulu (kvůli onemocnění) rozhodně nebyli. Lukáš Hejlík přivezl knihu **CO BY MĚL MŮJ SYN VĚDĚT O SVĚTĚ** Fredrika Backmana, s níž se před dvěma roky účastnil prologu festivalu. Ačkoliv zde už jednou kniha byla, pro publikum to byl zážitek jedinečný a neočekávaně zábavný.

Tuto knihu si Hejlík vybral ze zcela záměrného důvodu. Je mu totiž opravdu šitá na míru. S autorem jsou stejně staří a oba mají doma stejně staré syny. LiStOVáNí divákům odhalilo úskalí moderního rodičovství. V době mobilů, Googlu, Facebooku, Instagramu a dalších podobných aplikací, vyhledávačů a stránek již není nic z rodinného života soukromé. Přesto je krásné, když otec odhalí své vtipné postřehy o tom, jak rodičovství probíhá. Vtipné postřehy o fotobuňkách na veřejných záchodcích, o rodičovských dovolených otců či o tom, že skutečnými muži jsou jen dědečkové, protože dokázali holýma rukama postavit verandu, bavily a dojímalý diváky v hledišti Malé scény. Každý v publiku si tyto situace dokázal promítnout i do svých vlastních domácností. A o to více se diváci bavili. LiStOVáNí tak příjemně odstartovalo doprovodný program GRAND Festivalu smíchu.

Po představení jsme ještě na moment zastavili Lukáše Hejlíka a trochu ho vyzpovídali.

Četl jste text, který, jak jste sám řekl, je vám velmi blízký. Které z těch věcí jste si sám zažil, ať už se synem, nebo s dcerou?

Když se to vezme na 100% shodu, tak pár věcí ano. Ale většina mých zážitků je k této knize alespoň velmi blízko. Co jsem si však rozhodně neprožil a za co jsem vděčný, je vstávání ve 3:45 ráno. To nás naštěstí v obou případech minulo. Což mě přivádí na myšlenku, že si vlastně nemám na co stěžovat, protože i když jsem zažil spoustu hrozných věcí, tohle naštěstí ne. Takže vlastně ještě nebylo úplně nejhorší. (*smích*)

Co byste vy sám chtěl, aby váš syn věděl o světě?

Že je to zvláštní místo, kde se neskutečné může stát skutečným. A že když najde klíč k tomu, jak v něm žít, může to být skvělé místo plné lásky, zábavy a štěstí.

Chodíte taky v Ikee v protisměru?

Ne. Ale od minula jsem se už do Ikey zajel podívat a ověřil jsem si na vlastní oči to, co mi známí vyprávěli. Jít v Ikee v protisměru je prakticky sebevražda. (*smích*)

Jaký máte rád humor?

Humor to je moje! Mám hrozně rád humor, který kombinuje. Takový ten, který v sobě skrývá nějakou vážnou nebo dramatickou věc, ale přesto diváka pobaví, často vystavený na absurdní a zoufalé situaci.

Co byste popřál našemu festivalu k jeho letošním 20. narozeninám?

Aby měl stále plné hlediště. Aby měl věrné a dobré diváky. A aby mu jeho humor i kouzlo vydržely minimálně do čtyřicítky. KrP

